

Önképzőköri foglalkozás

2013. december 6. péntek, 16.00-17.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Mai foglalkozásunk témája *osztatlan sikert* aratott az egész Csoport előtt, s nagy öröm ez... Elhatározásunkat, hogy a Boschsál való hosszas foglalkozás lelki és idegi fáradalmait kipihenendő, egy rövid ideig csupa extrát veszünk, kilépünk a tananyag linearitásából, ismét foglalkozunk a kortársakkal, szokatlanabb dolgoknál állunk meg – megtartottuk, így ma egy meglehetősen összetett kiállítás-megnyitó szövegét vettük górcső alá. Az OSZK téli szekciójában, a Weöres-év rendezvényei közepette tárlat nyílt Weöres és Illés Árpád együttműködése tanulmányozására, s ennek a pompás bemutatónak a közel félórás megnyitóját mondta el Tolnai Ottó, s a közönség *lélegzet-visszafojtva* hallgatta. Mint mi most ugyanőt, a netről... A Csoport *valósággal lelkesült* a beszélő hangért, a sok asszociációs mezőért, melyet *bejárt volt* Tolnai előadása során. A sok nehéz, komoly műveltséget, empátiát igénylő intertextuális kapcsolat feltárulása *kedvre derítette* tagtársainkat. Vagy mégsem? Netán frusztrálta őket? Netán inkább Bosch volt a jobb? Vagy Pállya Celesztin? Alig hihető, oly nagy ereje volt az elmondott dolgoknak... Mit nekünk, hogy értekezésünk tárgya melegbarna, falusi *fabudi* volt, s egy neki támasztott napsárga seprű, meg egy sokat látott, 5. emeleti műterem...

Annyi bizonyos: kitartó figyelmű és fegyelmű, önhittség nélküli, (túl erős) önkritikával rendelkező, a tanulással magát most már mindörökre elkötelezett csoport hallgatta a Vajdasági Mester sokszorosan rétegzett, kép-szöveg asszociációkban bővelkedő alapszövegét! Nincs unalmas, és nincs erőn felüli téma, mindenhez vezethet út -- vettük észre magunkon.